

Η υποβάθμιση της μαθηματικής εκπαίδευσης

Τα τελευταία χρόνια παρατηρείται συνεχής υποβάθμιση της μαθηματικής εκπαίδευσης στο δημόσιο σχολείο. Από τη μια τα Μαθηματικά Γενικής Παιδείας Γ' Λυκείου δεν θα διδάσκονται από το επόμενο έτος στα σχολεία και από την άλλη οι μαθητές της Β' Λυκείου θετικής κατεύθυνσης θα στερούνται τη δυνατότητα να εξεταστούν γραπτώς στο τέλος του σχολικού έτους, σε μαθήματα τα όποια στην Γ' Λυκείου θα είναι καθοριστικής σημασίας για την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τομείς των Μαθηματικών όπως είναι η Στατιστική και οι Πιθανότητες δεν θα διδάσκονται πλέον. Η θεωρία των πιθανοτήτων έχει αποκτήσει κεντρικό ρόλο σε πολλούς σύγχρονους επιστημονικούς και τεχνολογικούς τομείς όπως η γενετική, τα χρηματοοικονομικά, η μαθηματική περιγραφή της πληροφορίας αλλά και οι ψηφιακές επικοινωνίες, η πληροφορική, ακόμα και η μελέτη του ανθρώπινου εγκεφάλου μέσω της νευροεπιστήμης.

Με στόχο τη μείωση του εξεταστικού φόρτου των μαθητών του Λυκείου περιορίζεται το γνωστικό επίπεδο των μαθητών και η ετοιμότητα που πρέπει να έχουν για να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των πανελλαδικών εξετάσεων. Η κατάργηση των γραπτών ανακεφαλαιωτικών εξετάσεων ισοδυναμεί ουσιαστικά με την ακύρωση του ενδιαφέροντος των μαθητών για τα μαθήματα. Έχει διαπιστωθεί ότι ο μαθητής που δεν εξετάζεται γραπτά σε κάποιο μάθημα δεν το αντιμετωπίζει με τη δέουσα σοβαρότητα. Από την άλλη, η συνεχής μείωση της σχολικής διδακτέας ύλης τα τελευταία χρόνια προκαλεί δυσκολίες στους πρωτοετείς φοιτητές των σχολών θετικών επιστημών, οι οποίοι είναι ανεπαρκώς προετοιμασμένοι για την παρακολούθηση των μαθημάτων τους.

Οι σταθερά χαμηλές επιδόσεις των Ελλήνων μαθητών στο διεθνές πρόγραμμα PISA καταδεικνύουν ορισμένες από τις αδυναμίες του ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, το οποίο φαίνεται ότι υποβαθμίζεται περαιτέρω με τις σχεδιαζόμενες αλλαγές στα γραπτώς εξεταζόμενα μαθήματα. Βέβαια, οι γνώσεις που παίρνουν οι μαθητές από το σχολείο πρέπει να συμβάλλουν στη διαμόρφωσή τους ως σύγχρονων πολιτών. Πρέπει να έχουν αποκτήσει δεξιότητες για να έχουν την ιδιότητα του πολίτη, με την κριτική σκέψη που απαιτείται. Το σχολείο παρέχει πλήθος ακαδημαϊκών γνώσεων τις οποίες οι μαθητές, τελειώνοντας τη Γ' Λυκείου, απλώς έχουν σχηματοποιήσει. Αυτό στην ουσία σημαίνει ότι οι μαθητές δεν έχουν μάθει να εφαρμόζουν τις θεωρητικές τους γνώσεις σε ένα οποιοδήποτε πρακτικό πρόβλημα.

Από την άλλη πλευρά, οι συνεχείς αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα αποτελούν αρνητική παράμετρο για τη δημόσια εκπαίδευση. Επίσης, οι δηλώσεις για επερχόμενες αλλαγές, μπορούν να θεωρηθούν ως ανασταλτικός παράγοντας στην ψυχολογία των μαθητών και έχουν ως άμεσο αποτέλεσμα να δημιουργούν κλίμα ανασφάλειας. Απαιτείται ένα σταθερό πλαίσιο λειτουργίας των σχολικών μονάδων σε μακροχρόνια βάση, ώστε κάθε μαθητής να μπορεί να σχεδιάζει το μέλλον του, χωρίς να αγωνιά για το ενδεχόμενο η επόμενη πολιτική ηγεσία να καταργήσει τις υφιστάμενες διαδικασίες στην εκπαίδευση.